

Forslag til skatteomlægning.

Den indeholder elementer der kan sælges hen over midten af det politiske billede.

Den grundlæggende præmis er at indtægtsniveauer mellem ca 200.000 og 400.000 kr skal betale mere i skat. Men afgiftsomlægninger og fradragsomlægninger vil betyde at man selv vil kunne få noget af det tabte hjem igen. Dette forudsat at man har en sund livsstil, videreuddanner sig, får børn og sparer på energien.

Man straffes for økonomisk uansvarlighed, og forbrugslånemarkedet vil blive presset. Desuden holdes boligmarkedet i ro, i det overbelåning ikke er så nemt som det var under opsvinget. Folk på overførselsindkomster vil blive mindre sårbare, men et højere rådighedsbeløb vil hurtigt komme tilbage i statskassen, da man jo ikke må/kan spare op på en overførselsindkomst og pengene vil gå til almindeligt forbrug, hvor hovedparten kommer tilbage som moms, skatter og afgifter samtidig med at det sikrer arbejdspladser i eksempelvis detailhandlen.

Signalerne i disse omlægninger er, at vi vil se større personligt ansvar, at familien er vigtigt også i moderne forståelse og at man selv har et ansvar for fortsat uddannelse.

Indkomstskat

Et opgør med de 3 forskellige skattetrin. Optimalt set havde vi et trin på måske 43% eller hvad der nu passer (To trin i en overgangsperiode).

Personfradraget øges, så alle indkomstgrupper op til kassedamen mindst har det rådighedsbeløb de har i dag. (Øges til ca. 50.000 årligt) Dette vil betyde at overførselsindkomsterne bliver mindre sårbare overfor indgreb, ligesom det kan skabe nogle ufaglærte arbejdspladser, i det studerende ikke behøver arbejde så meget. De samme studerende kan derfor også bliver hurtigere færdiguddannede eller højere uddannede indenfor samme økonomisk ramme.

Personfradraget vil reelt afspejle minimumslevestandarden, som de sidste årtier er vokset markant grundet øget huslejeniveau, multimedieskat man ikke kan undgå, øget forbrugsudgifter og behov for telefon, computer og internet som nødvendige for at deltage i samfundslivet.

Dette system vil betyde at den lavest og højest lønnede vil få flere penge i hånden, og den brede almenbefolkning vil få lidt mindre. I den gruppe der skal betale mere er primært offentlige ansatte men også de højtbetalte pensionister. Begge grupper er store og har en høj sikkerhed, til gengæld er det sikkert også politisk farligt at røre netop disse grupper i det de er de mest politisk aktive. Men ikke desto mindre betaler de grupper som kan undvære, samtidig med man ikke fjerner motivationen til at arbejde hvis man er højtuddannet. Desuden vil en beskatning af disse grupper give offentlige besparelser krone for krone i mindre udbetalt løn og pension.

Denne skattepolitik bør ikke stå alene da den ret beset er socialt problematisk. Så den bør indgå i en omlægning hvor flere afgifter omlægges

Skattefradrag.

Yderligere til personfradraget i forbindelse med børn

Hvis reglen om et loft over børnepengene kommer igennem, og der ikke er politisk opbakning til at fjerne det igen. Kunne man genindføre det som at forældrene kan overtage barnets skatteafdrag (der børn der ikke får et skattekort i dag får derved et fiktivt personfradrag). Derved vil vi godt nok gå tilbage til en tænkning hvor unge reelt skal bidrage til husholdningen hvis de arbejder. Men i dag har unge hjemmeboende en enorm økonomisk fordel frem for udeboende unge. I det den udeboende skal betale husleje og derved i alle tilfælde ikke kan leve af det beløb man må tjene indenfor personfradraget. Personfradraget er naturligvis stadig personligt men kan overdrages mellem forældre/værger og børn i samme husholdning, passer man sine forældre vil man derfor også få samme fordel. Mig bekendt er historien for børnepengene netop, at kompenserer forældrene for den

tabte arbejdsfortjeneste der opstod, da børnene holdte op med at bidrage til forsørgelsen af familien og i stedet gik i skole. I alle tilfælde dækker børnepengene ikke engang det beløb det koster at få passet sine børn imens man som forælder er på arbejde. Børnepengene kan derfor ses som et bidrag til at sørge for at forældrene kan arbejde.

I de tilfælde hvor forældrene ikke tjener nok til at få glæde af børnenes fradrag vil denne difference så være grundlag for ekstraordinær børnetilskud. Dette vil følge samme politik som man i dag har når enlige kan få mere støtte end par på tilsvarende indkomstrin.

Vinderne af denne ordning er klart forældre der arbejder, og der kommer en målstok for hvor stor en indtægt man forventer en familie med børn skal have. Taberne er unge hjemmeboende der i dag arbejder meget. Og hvis man ikke giver støtte til familier på overførselsindkomsterne men mange børn, vil de tabe næsten lige så meget som de i dag vil gøre, med 30.000 kr. loftet, men de har mulighed for at arbejde sig ud af det, og de har et argument for at de er reelt mindrebedemlede. Denne ordning vil naturligvis skulle finansieres af afgifter eller ved en generelt forøget beskatning der vil betyde at børnefamilier og par uden børn, økonomisk set, vil være mere ligestillede end i dag.

Rentefradragene

Få lavet om på rentefradraget der i dag er statsfinansiering af pengeinstitutter og usund økonomisk tænkning. I første omgang kan man udfase rentefradraget på forbrugslån og derved kun beholde rentefradragene på lån lavet i konkrete ting (Huse, biler, produktionsmidler, varelagre osv.) Med det vil man skabe et mere reelt lånemarked, sørge for at eksempelvis selvstændige er mere påpasselige med kassekreditten, på sigt motivere folk til at omlægge til sundere forbrug, hvor det pludselig er mere rentabelt at forbedre sin bolig end at købe et TV på afbetaling osv. Derved vil væksten styres til forbrug, der er til fordel for staten og skabe arbejdspladser, og ikke sendes ud af landet.

Belåning over skorstenen på en privat bolig, vil også være dobbelt så dyr og derved vil boligpriserne holdes lidt nede.

Boligspekulation og aktiespekulation vil ligeledes kræve en mere stabil økonomi, i det et firma eller privatperson der fremviser et regnskab hvor aktiverne er mindre end lånene ikke vil kunne få fradrag for lånene på denne overbelåning.

Man kan eventuelt gå efter boliglånene senere for at holde priserne nede. (Opsvinget vi har haft har, efter min mening, i hovedtræk været finansieret af manglende kontrol med boligpriserne og internationale konjunkturer, i det den almindelige dansker går langt mere belånt ud af opsvinget end ind i opsvinget. Så det kan godt være at der er betalt af på den offentlige gæld, men det er blandt andet gjort ved at private har taget lån i friværdien)

Fradrag for selvbetalt uddannelse.

I dag er der en række uddannelser og efteruddannelseskurser hvor der er en egenbetaling. Disse er ikke fradragsberettiget. Hvis man gjorde det fradragsberettiget vil man motivere elever (Og forældre til elever) til at arbejde det man betaler af, i stedet for at låne pengene. En udeboende SU-modtager skal eksempelvis betale fuld skat af den først tjente krone efter SU og det loft der er over hvad de må tjene, er ikke afhængigt af deres undervisningsrelevante udgifter. Derved bliver studerende på uddannelser med egenbetaling idag økonomisk straffet, hvis de vil undgå at låne penge. Og uddannelserne kan ikke øge elevbetalingen da denne reelt skal lånes af den studerende. I tilfælde hvor den studerende selv arbejder eller ikke er SU-berettiget er der meget stor forskel på hvad det koster at uddanne og efteruddanne sig, og man føler sig straffet hvis man vælger selv at betale et ekstra kursus i ens fritid.

Man kunne også lade elevbetalingen til højskoler og efterskoler give et fradrag for henholdsvis personen selv og forældrene. Derved vil Højskoleelever kunne arbejde deres kursus af umiddelbart før eller efter de tager forløbet, eller selv dårligt økonomisk stillede, vil kunne tage nogle få overarbejdstimer og derved kunne finansiere et efterskoleophold for deres barn.

Denne type initiativer vil gøre uddannelsesvæsenet mere fleksibelt og gøre en række private uddannelser mindre afhængig af offentlig støtte og puljemidler. Desuden vil man gøre det attraktivt

at øge ens kompetencer ud af egen lomme. Dette ser jeg som helt afgørende i en tid hvor efteruddannelsesmidlerne er under voldsomt pres, og en stor del af arbejdsstyrken ikke har adgang til arbejdsgiverbetalt efteruddannelse.

Afgifts- og moms-omlægninger

Afgifts reduceringer

- Fjernelse af moms på lærebøger og undervisningsmaterialer
- Fjernelse af moms på uforarbejdede og let forarbejdede fødevarer (Produkter der højst er mekanisk forarbejdede og hvor man evt. har forbedret holdbarheden eksempelvis mælk, havregryn, udskåret kød osv. men ikke produkter hvor man har lavet om på råvarens energisammensætning)
- Fjernelse af CO2 afgiften på CO2 neutrale energikiler.
- Særlige energireducerende tiltag, eller særligt sikkerhedsudstyr i biler regnes fra beløbet der betales bilafgift af. Således skal man ikke betale afgift for elmotor og batterier i en hybridbil, eller betale afgift for at opgradere ens bil med eksempelvis ESP eller ekstra airbags. Det der er tilbage betales der afgift for. Derved vil man lave et system hvor Elbiler og fremtidens miljørigtige biler vil kunne afgiftssættes umiddelbart, uden at lave særlove og særlige undtagelser. Definitionen på en almindelig bil med fuld afgift kan eventuelt laves om jævnlige, så branchen presses til at tænke nyt.
- Et tiltag som ovenstående kunne også tages ved investeringer i boliger.

Ekstra afgifter

- Yderligere afgifter på fødevarer med højt sukker og fedt indhold.
- Forøgelse af CO2 afgiften på energi.
- Forøgelse af afgiften på køretøjer efter et samlet energiregnskab (Hvor meget belaste hele bilens liv incl. produktion og bortskaffelse)
- Lade energimærkningen indgå i ejendomsskatten, så det også kan betale sig at lave energiforbedringer i boliger man kun har tænkt sig at bo i i kort tid. (Det er mit indtryk at boligmassen af små lejligheder generelt er af dårligere energiklasse end større boliger der egner sig bedre til familier og beboelse i længere årrækker.)

Jeg forestiller mig at en sådan skatteomlægning skal introduceres over en længere periode, så man får mulighed for at indrette sit liv efter den nye virkelighed. Blandt andet vil en hel eller delvis fjernelse af rentefradragene nok behøve op mod 10 års udfasning.

Med venlig hilsen
Arne Terp Anderse